

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Ἐκλαιεν ἐκεῖνη εἰς μιὰν μερὰν κ' ἐμεῖς ὁμοίως εἰς ἄλλην
καὶ μὲ τὰ δάκρυα ἐσύντυχεν κ' ἐρώτησέ μας πάλιν:
«Πότε τὸ βλέπω ἐγίνετο; Πῶς τὸ θωρῶ ἐσυνέβη;
390 Καὶ πῶς ἡ Τύχη ἐνάντιον σας νὰ κλώσῃ ἐσυγκατέβῃ;»
Κ' ἐδιάβην ὥρα περισσὴ νὰ τῆς ἀποκριθοῦμεν,
εἰς ὅ,τι μᾶς ἐρώτησεν κατὰ λεπτὸν νὰ ποῦμεν·
καὶ τότε ἀπιλογήθημαν μετὰ δακρύων καὶ πόνου
κ' εἶπαμεν τὸ μᾶς ἤφερεν ἡ συμφορὰ τοῦ χρόνου·
395 πῶς τῆς θαλάσσου ὁ κίνδυνος, πῶς ἡ φορὰ τ' ἀνέμου
στὸν Ἄδην μᾶς ἀπέσωσεν δίχως αἰτίαν πολέμου:
«Ἐρχοντα τότε πρὸς ἐσὲν μὲ πόθον νὰ σὲ δοῦμεν
μὲ τοῦ πατρός μας τὴν εὐχὴν καὶ πάλιν νὰ στραφοῦμεν,
ἡ εὐχὴ κατὰρα γίνετον κ' ἡ προσευχὴ του βάρος
400 καὶ θάνατος ὁ δρόμος μας καὶ τὸ ταξίδιν Χάρος.
Καὶ τοῦτον πότε ἐγίνετον λέγω μικρὸν σημάδιν:
ἀκόμη ἀπὸ τὰ ροῦχά μας βλέπεις ὑγρὰ μοιράδιν».
Ἀκόντα τὰ γινόμενα ἔκλαιγεν κ' ἐθρηνᾶτον
κ' εἶπεν: «Ἄλι τοὺς καρτερεῖ τὸ δολερὸν μαντᾶτον,
405 ὁποῦ στὸν Ἄδην ἔπεσαν μιὰν νύκτα, μιὰν ἐσπέραν
τοὺς εἶχασιν παρηγορίαν, δυὸ υἱοὺς καὶ θυγατέραν!
Τὸν Χάρον τοὺς ἐσπείρασι, θάνατον ἐθερίσαν,
κόπους, τοὺς ἀγωνίζονταν, ἀλλῶν τοὺς ἐχαρίσαν.
Ἀθὸς ἦτον ἡ δόξα τους, λουλοῦδιν ἡ χαρὰ των,
410 διὰ ταῦτα ὁ ἥλιος ἔφερεν τὸ δολερὸν μαντᾶτον.
Στὰ χιόνια ἐθεμελιώσασιν κ' εἰς τὸ νερὸν ἐκτίσαν·
τώρα τὰ χιόνια ἐλύσασιν καὶ τὰ νερὰ σκορπίσαν.
Τὸ θεμελιῶσαν ἔπεσεν, τὸ ἔκτισαν ἐρράγην
καὶ ἡ καρδιά τους μὲ σπαθὶν διστομον τώρα ἐσφάγην.

- 415 Ἡ Τύχη τὸ δοξάριν της ἐνάντιον τὸ ἐκκοκιάσεν,
κ' εὐκαίρεσεν τὴν σπούρδαν της, ὥστ' ἀπὸ τούς ἐφτάσεν.
Μὲ τὴν καρδιάν τους ἔποικεν σημάδιν τοῦ δεξιότη
κ' ἔριξεν τὲς σαγίττες της ἀπ' ὕστερην ὡς πρῶτην·
καὶ ἀπ' ὅλες μιὰ δὲν ἐσφαλεν, ὅλους ἐπλήγωσέν τους·
- 420 ποῦ νὰ τῶν δώση οὐκ εἶχε πλιά, διατὶ ἐθανάτωσέν τους·
Καὶ ἀπείτις ἐθρηνήσαμεν κ' ἐκλάψαμαν ὁμάδιν,
τότε τὴν ἐρωτήσαμεν: «Καὶ σὺ πότε στὸν Ἄδην;»
Καὶ ἀκόντα μας τὸ ἐρώτημαν ἐκλαψεν κ' ἐλυπήθην
καὶ ἀφ' ὅτου ἐστράφην πρὸς ἐμᾶς, ἴτις ἀπιλογήθην:
- 425 «Κεῖτοντα στὸ κρεββάτιν μου μυριοθορυβουμένη
(ὀκτὼ μηνῶν, μὲ φαίνεται, ἤμουν ἐγγαστρωμένη)
ἐφάνη μου στὸν ὕπνον μου κάτινες μ' ἐλαλήσαν,
καὶ εἶπαν μου: «Εἶντα κάθεσαι; Τ' ἀδέλφια σου ἐβουλήσαν!»
Εὐθύς τὰ ἐντός μου ἐσπάσθησαν καὶ συγκοπὴ μ' ἐσέβη
- 430 κ' ἐπῆγεν κάτω τὸ παιδὶν καὶ ἄνω ἡ ψυχὴ μου ἐξέβη.
Κ' ἴτις ὁ Χάρος μ' ἔδωκεν θάνατον εἰς τὴν γένναν·
ὁμοίως τὸ βρέφος, τὸ βαστῶ, ἐπῆρα μετὰ μέναν·
ἀπὸ τὸν κόσμον μ' ἔτυχεν μόνον αὐτὸ μοιράδιν,
διὰ νὰ ᾿χω τάχα συνοδεία κι ἄνεσιν εἰς τὸν Ἄδην».
- 435 Κ' ἐκεῖ στὰ ξημερώματα ἔσωσεν ὑπηρέτης
καὶ πρὸς αὐτὴν ἐσίμωσεν κ' ἐσύντυχεν ἐδέτις:
«Ἀπάρτι χώρισε ἀπ' αὐτούς καὶ μὴν ἀργῆς νὰ σώσης
καὶ ὕπα στοῦ Χάρου τὴν αὐλήν καὶ τὸ χρωστεῖς νὰ δώσης».

Στυλιανός Αλεξίου (επιμ.), *Μπεργαδής, Απόκοπος. Η Βοσκοπούλα* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΠΟ 15], Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα 2002, σ. 7-42.